

Η παγκοσμιοποίηση είχε μικρότερο αντίκτυπο στην ποικιλία της διατροφής μας από ό,τι αναμενόταν

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

REUTERS/Carlos Garcia Rawlins

Παρά την αυξημένη πρόσβαση σε περισσότερα είδη φυτών, τα πρότυπα παραγωγής και η κατανάλωση των φυτών μιας χώρας εξακολουθούν να καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από την τοπική εξελικτική κληρονομιά.

Ο αντίκτυπος της παγκοσμιοποίησης στην ποικιλία της ανθρώπινης διατροφής ήταν μικρότερος από το αναμενόμενο, σύμφωνα με νέα μελέτη που δείχνει ότι αυτά που τρώμε εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από το πού ζούμε.

Η μελέτη είναι το αποτέλεσμα μιας συνεχούς συνεργασίας μεταξύ βιολόγων και οικονομολόγων από διάφορα πανεπιστήμια μέσω του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικο-Περιβαλλοντικής Σύνθεσης (SESYNC) στο Πανεπιστήμιο του Μέριλαντ στις ΗΠΑ.

«Η ποικιλία των τροφίμων που καταναλώνουμε δεν έχει αλλάξει όσο περιμέναμε με την παγκοσμιοποίηση», δήλωσε μία εκ των συντακτών της μελέτης, Ζανίν

Κάβεντερ-Μπίερς. «Έχουμε ακόμα την τάση να τρώμε με βάση την βιοποικιλότητα γύρω μας, ακόμη κι αν θα μπορούσαμε να φάμε οτιδήποτε», πρόσθεσε.

Παρά την αυξημένη πρόσβαση σε περισσότερα είδη φυτών, τα πρότυπα παραγωγής και η κατανάλωση των φυτών μιας χώρας εξακολουθούν να καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από την τοπική εξελικτική κληρονομιά. Στα τροπικά κλίματα, επειδή εμφανίζεται φυσικά μια μεγαλύτερη ποικιλία, οι τροπικές χώρες παράγουν και καταναλώνουν μεγαλύτερη ποικιλία φυτικών προϊόντων από ό,τι οι εύκρατες χώρες. Παρά το ότι οι εύκρατες χώρες έχουν την ικανότητα να παράγουν και να καταναλώνουν περισσότερα είδη φυτών από πολλές τροπικές χώρες, τα είδη των φυτών που τελικά καλλιεργούνται προέρχονται από πιο περιορισμένη ποικιλία.

Σύμφωνα με τον επικεφαλής της μελέτης, Έρικ Νέλσον, η ερευνητική ομάδα εξεπλάγη από τα αποτελέσματα. Οι ερευνητές περίμεναν να παρατηρήσουν μία αυξημένη εξειδίκευση στις καλλιέργειες και μια μετατόπιση των καταναλωτικών προτύπων προς ένα πιο διαφοροποιημένο σύνολο, χάρις στο παγκόσμιο εμπόριο.

Στους τομείς της μεταποίησης και των υπηρεσιών, η παγκοσμιοποίηση παρέχει κίνητρα για την επικέντρωση των χωρών στη βέλτιστη παραγωγή κάποιων προϊόντων και την αξιοποίηση των εμπορικών σχέσεων για τα υπόλοιπα. Τα κίνητρα αυτά από ό,τι φαίνεται δεν είναι το ίδιο ισχυρά όταν πρόκειται για την παραγωγή και την κατανάλωση τροφίμων.

«Δεν έχουμε δει ιδιαίτερα αυξημένη εξειδίκευση στον τομέα της γεωργίας σε όλο τον κόσμο, όπως σε άλλους τομείς της οικονομίας όπως οι κατασκευές, τα χρηματοοικονομικά και η τεχνολογία», δήλωσε ο Νέλσον.

Η διαφορά αυτή οφείλεται σε πολλούς παράγοντες, όπως η πολιτιστική σημασία των τοπικών τροφίμων, οι κυβερνητικές πολιτικές επιδοτήσεων, και η έλλειψη πρόσβασης σε κεφάλαια και μεταφορά για τους αγρότες στις αναπτυσσόμενες χώρες. Ωστόσο, η έλλειψη εξειδίκευσης έχει επιπτώσεις στην αποτελεσματικότητα της παγκόσμιας προσφοράς και ασφάλειας τροφίμων, με τάσεις επιδείνωσης καθώς ο παγκόσμιος πληθυσμός συνεχίζει να ανεβαίνει.

Πηγή: naftemporiki.gr